

costat, els quals gracies al Palau guanyen un 300 per 100.

Un marbrista regalà una quantitat de marbre per enllosar el vestibul... però fou insuficient i en enllosar el restant, hi feu el negociet.

Un moblista ha moblat gratis el *boudoir* de la reina..... era, però en compensació del decorat del saló del Govern Civil, pagat esplendidament amb diners del joc....

I etc. etc. etc.

4. OCELLS I FLORS

S'hauria desitjat que hi hagués hagut un llimoner al Palau. S'ha hagut de desistir. La llimona encara que sigui molt ben escultrada, no es fruita cortisana.

En canvi, sembla que tindran un rossinyol engabiats, molt refilador.

Ai, Deu meu, ja va fer bé de morir-se el Dr. Robert!

5. EL MOBILIARI

Exeptuant els mobles que *s'hi han dut del RITZ*, tots els altres son atrocinats i de mans de drepaire. La sillèria *bona*, de talla daurada i tapissada de vellut vermell, va esser comprada per 3.000 Pts. a un adroguer de Gràcia pel Compte de Guell... el qual l'ha fet passar com dels seus antepassats. Una còncola de la cambra reial és molt coneguda d'un drapaire de Sans. I etc. etc. etc.

6. EL GEST DEL CONDE-MARQUES

El conde del Siglo—marquès flamant—va tenir un gest. Tot el Palau era *moblat*, però hi faltaven les habitacions del servei i *servidumbre*. Li varen demanar *mobles de Viena*. L'home si negà... però fou l'iniciador de la subvenció de la Mancomunitat.

Aquest gest li ha valgut el marquesat.

7. ELS HOSTES MOLESTOS

Una mà venjativa ha omplert el Palau, quant ja faltava poc per l'arribada dels reis d'uns hostes petits, però molestos. La brigada sanitària municipal va treure'n 600 en un dia. I encara els que queden!

A casa del Comte de Güell preparen habitacions per si els reis es cansaven d'aquella escena de la sarsuela «LA GRAN-VIA» *Yo soy el rata primero, yo el octavo, yo el trescientos!*

8. EL NOSTRE MOTIU DE JOIA

El tenim per l'experiència de que aquí tots els Palaus reials acaben en MUSEUS. I ens fan tanta falta els museus, fet i fet!

NOTICIARI

EL VERÍ DE LA OPRESSIÓ CONTRA LA LLENGUA

La Mancomunitat governativa s'ha donat pressa a desfer-se dels seus impressos en català (papers d'ofici, de cartes, sobres, etc.), venentlos a un drapaire.

—La Mancomunitat governativa ha denegat la subvenció anyal per a la festa dels Jocs Florals. Aquesta s'ha celebrat enguany a Tolosa, lliure d'imposicions i sota els auspicis de la bandera catalana.

—Per befar-se més de la nostra espiritualitat la Mancomunitat governativa es vol atribuir un gran interès en favor del monument a Mossen Cinto. Hom diu que el rei d'Espanya l'inaugurarà. Al mateix temps la censura ha suprimit algunes estrofes d'una de les poesies més populars del nostre gran poeta, com és el «Virolay de la Verge de Montserrat», el qual per aquest motiu no va poder ésser cantat sencera per les alumnes de l'Escola d'Infermeres en la Missa amb que varen celebrar la festa de la Patrona de Catalunya.

—El Col·legi d'Advocats ha sofert l'atac que ja prevèiem en el número anterior. L'excusa l'han trobada en que la llengua en què es publica la «Guia Judicial de Catalunya» és la catalana. La Junta del Col·legi, no volent cooperar a aquesta campanya contra la nostra parla, ha presentat la dimissió.

—L'Associació P. de l'Ensenyança Catalana també s'ha vist honorada amb la presència de policies espanyols que hi feren un registre sense resultats.

—A Lleyda els programes de la Festa Major sempre estaven redactats en la llengua del poble. Ara, el Batlle governatiu En Josep Barberà, ha disposat que surtin en castellà.

CONTRA LA CULTURA

Ens trobem en plena lluita de la Mancomunitat governativa contra les nostres institucions de cultura. No ha mancat una

forta resistència dels patriotes, els quals, tot i la falta de llibertat i les amenaces que pesen sobre ells, no han deixat de mantenir una actitud digna. Ha estat molt ben acollit a Catalunya el missatge de desagravi al Prof. Dwelshauvers tramès per uns cent cinquanta professors col·legues seus en la Universitat Industrial, així com l'actitud presa dels estudiants.

Convè remarcar el gest d'exemplaritat que suposa el que la gran majoria dels susdits professors hagi firmat el missatge després de saber-se el propòsit del Consell de la Mancomunitat de destituir-los si no es retractaven públicament en el termini de cinc dies.

—També ha estat molt elogiada la resposta serena de l'Institut d'Estudis Catalans al document ple de falsetats i insídies amb que la Mancomunitat pretén justificar la intrusió en les seves tasques científiques.

Cal remarcar que sobre aquesta actuació contra els nostres Centres de cultura els diaris de Madrid han donat detalls abans que la Mancomunitat governativa fes públiques a Barcelona les seves pretensions.

—El Biberón ha dit que la raó per la qual ataca amb tanta sanya l'obra de la Mancomunitat antiga és la seva creencia que la situació actual es transitòria. Si havia de durar gaire, ja no caldria apresar-se tant a fer-la malbé.

CONTRA ELS PATRIOTES

La policia espanyola indignada contra les quatre barres i contra el planeta Júpiter que figuren en la civella distintiu del Club Deportivo Júpiter, ha fet objecte de les seves iras els fabricants i a alguns venedors d'ella.

—Ha estat clausurat el Sindicat Agrícola «Gremi d'Agricultors», de Castelló d'Empúries.

El mateix dia, hom practicà un registre al domicili del senyor Josep Farreró amb resultat negatiu.

—Els nacionalistes senyors Ramon Vi-diella, ex-diputat de Catalunya, Pere Barrufet i Pere Cavallé, han estat reclousos durant una pila de dies a la presó de Reus.

LA REACCIÓ DELS CATALANS

La festa de S. Jordi ha tingut aquest any a Barcelona més relleu que mai. Previament havien estat repartides unes fulles recomanant no posar els peus al Palau de la Generalitat, ont la presència dels nostres enemics té en aqueix dia una significació especial de profanació. Deixant el Palau desert milers de catalans varen acudir a honorar al Sant Cavaller en altres temples barcelonins. Durant tot el dia la Seu i S. Just presentaren l'aspecte d'una diada solemnia.

—El dia de S. Jordi començaren a circular profusament uns segells commemoratius amb la imatge del Patró de Catalunya i la llegenda «La vida és el preu d'un ideal».

—Aquests darrers dies han aparegut en llocs ben visibles de la Universitat, del Palau de la Generalitat i en altres indrets inscripcions de gran magnitud aclamant la llibertat de Catalunya. Al carrer del Bisbe encara s'endevina un «Visca Catalunya lliure» i «Mori el Directori» desafiant les iras del Sr. Sala i de la seva trepa i havent fet fracassar la reconeguda perícia dels pobres ordenances que, cumplint ordres superiors, s'escarrassaren en una lluita heroica contra el mangre, el nitrat de plata, etc.

—S'ha propagat extraordinàriament la exhibició de banderes catalanes a Barcelona i en moltes altres poblacions. Solament el dia de l'arribada «trionfal» del Cap del Directori el Timó de Primera (com diuen a Madrid) s'en comptaren almenys trescentes a Barcelona.

—Segueix l'aparició de noves publicacions catalanes. Les darreres que coneixem són: «L'Estat Català» de Paris, «Or i Flama» de Barcelona, «La Punta» de Sitges, i «La Gasetta del Dinmenge» de Barcelona. S'anuncia com imminent la sor-